

[Henry Christensen.]

reglen var en betydelig hjælp i dansk skattepolitik til at hindre, at vi fik lagt en for voldsom vægt på indkomstbeskatningen, og skattefradragetsreglen har i Danmark rent faktisk virket til den moderne udvikling i en skattepolitik, at vi har haft en mindre beskatning på arbejde, på produktion og på opsparing, end man har haft i en lang række andre lande. Jeg er helt overbevist om, at uden skattefradragetsreglen havde dette ikke været tilfældet.

Regeringen taler nu om et andet loft, men hvad er det for et loft? Før valget var regeringen i stand til at komme frem med det mandag den 21. november, men man afstod fra det, fordi man fandt, at det måske var for skrap kost for vælgerne at stange det ud 24 timer, før valget skulle foregå. Men hvorfor ikke komme med det nu? Nu havde det dog været rimeligt at forelægge folketinget, hvad det er, regeringen tænker på i så henseende. Det seneste, vi har hørt, er jo, at hr. Per Hækkerup har forklaret, at sådan en to tredjedele af indkomsten i givet fald kunne betales i skat. Skal den to tredjedele grænse også omfatte kommuneskatterne, eller skal de kunne lægges ovenpå, og skal ejendomsskatterne yderligere lægges ovenpå? Mon ikke det var rimeligt, at regeringen overvejede at bibringe folketinget en vis klarhed over, hvad der er dens eget standpunkt? Regeringen skylder derfor folketinget at fremsætte et forslag, hvis den har et andet loft, der kan hindre en øget indkomstbeskatning.

Vi har med interesse studeret det radikale venstres skatteforslag, der forsøger at bygge et loft op med udgangspunkt i en faglært arbejders årsindkomst, og jeg vil ikke afvise det. Vi vil gerne overveje, om der på det grundlag er mulighed for at bygge et tilstrækkelig sikkert loft op, men jeg vil dog gerne spørge, om finansministeren tænker sig, at skattefradragetsreglen også skal afskaffes for de kommunale indkomstskatter. Det ville efter vor opfattelse være en yderligere urimelighed, for det vil betyde, at den mulighed for udjævning imellem stærkere og svagere indkomstgrupper i kommunerne, som vi har haft til fordel for de svage kommuner, ville blive svækket, og det ville være en urimelighed, som jeg må tage stærk afstand fra.

Må jeg videre stille det spørgsmål til finansministeren, hvad hans tanke er med ophævelse af fradragetsreglen i forbindelse med formueskatten. Vi nåede i foråret til et forlig vedrørende formuebeskatningen, og hvis regeringen nu ophæver fradragetsreglen, får det jo væsentlige virkninger i så henseende. Er finansministeren indforstået med, at sådanne virkninger ikke må opstå, og at man altså må søge dem fjernet på den ene eller den anden måde for at undgå, at udhule det, som var aftalen i forårets forlig?

Det er spørgsmålet om den egentlige skattereform og indholdet af skattereformen, der må stå først. Men derudover har venstre klart sagt, at vi gerne vil medvirke til også at ændre opkrævningssystemet og den del af skattesystemet, det er nødvendigt at ændre, for at sikre, at der bliver betalt løbende skat af løbende indkomst, at vi får gennemført samtidighedsordningen i vort skattesystem. Det vil venstre gerne medvirke til.

Når vi har taget afstand fra regeringens hidtidige forslag om kildeskat, er det begrundet i de voldsomme nye administrationer, man pålægger ikke mindst de mindre erhvervsvirksomheder. Tænker regeringen på til lettelse heraf at gå ind i overvejelser om at få klarlagt de problemer, vi har i forbindelse med de mange andre administrationsopgaver, man pålægger de mindre erhvervsdrivende eller de erhvervsdrivende som helhed — spørgsmål om sygeløn, om ulykkesforsikringsbidrag, om tillægspensionsbidrag osv. — ved at man kobledet hele sammen, sådan som vi har lagt op til det i vort forslag om en socialforsikringsreform, til et enkelt bidrag, som man oven i købet kunne opkræve via skattebilletten? Det ville være en stor administrativ lettelse for erhvervslivet. Vil regeringen sørge for, at dette problem bliver løst, således at der i hvert fald på dette område blev en lettelse?

Jeg vil gerne om samtidighedsskatten sige, at det, man videre burde sigte imod, måtte være, at man ved en samtidigheds-skatteordning pålagde ligningsmyndighederne så stor en del af opgaven med beregning af skatten som overhovedet gør liget. Den enkelte skatteydere skattekort eller skattebillet bør i virkeligheden være så fuldstændig fra ligningsmyndighedernes side, at der heri er indregnet og taget hensyn til alt, hvad